

ΣΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ!

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Λαουρα- μια νεα μοντερνα, εξυπνη, ανεξαρτητη. Ιδιοκτητρια ενος καταστηματος με ρουχα second hand.

Επιθεωρητης- διοικητης του αστυνομικου τμηματος. Ειναι ενας πατερας οχι και τοσο υποδειγματικος.

ΤΟΠΟΣ

Το γραφειο του επιθεωρητη

ΧΡΟΝΟΣ

Παρον.

ΥΠΟΘΕΣΗ

Η Λαουρα επεσε θυμα ληστειας και παει στο αστυνομικο τμημα για να υποβαλει μηνυση.

Ο επιθεωρητης, καθισμενος στο γραφειο του μιλαει στο τηλεφωνο.
Μπροστα του βρισκεται η Λαουρα, ορθια, κοιταζει το κινητο της ενω περιμενει.
Ο επιθεωρητης κλεινει το τηλεφωνο.

Ε-Ληστεια, με ενημερωσαν..

Λ-Ναι.

Ε-Περαστε, καθειστε, παρακαλω. Θα σας παρω καταθεση και μετα θα προχωρησουμε στην μηνυση (δειχνει το εντυπο της μηνυσης και το αφηνει στο γραφειο) Πρωτα πρωτα θελω να θεσω καποιες ερωτησεις. Πρεπει να ξερετε οτι οτι θα ειπωθει απο δω και στο εξης θα ηχογραφηθει. Ειστε συμφωνη?

Λ-Ναι.

Ο επιθεωρητης θετει σε λειτουργια τη συσκευη ηχογραφησης που ειναι πανω στο τραπεζι. Η Λαουρα κλεινει το κινητο της και το βαζει στη τσαντα της.

Ε-Ποτε συνεβη το γεγονος?

Λ-Εχθες.

Ε-Εχθες?

Λ-Ναι, εχθες το βραδυ, τη νυχτα.

Ε-Και γιατι περιμενατε μεχρι σημερα για να κανετε την μηνυση?

Λ-Δεν περιμενα.. ηταν αργα.. Οταν συνεβη βρισκομουν κοντα στο σπιτι μου. Και σημερα, δεν μπορεσα να ερθω νωριτερα επειδη δουλευα απο το πρωι.. Ηρθα τωρα που τελειωσα την εργασια μου.

Ε-Που δουλευετε?

Λ-Εχω ενα μαγαζι, ενα μαγαζι με ρουχα απο δευτερο χερι.

Ε-Απο δευτερο χερι... εχετε καποιο παγκο?

Λ-Οχι, οχι ενα μαγαζι νορμαλ.. Μου ερχονται ρουχα μεταχειρισμενα, τα διορθωνω λιγο, αν χρειαζεται και μετα τα πουλω στο μαγαζι. Ειναι ενα κανονικο μαγαζι.

Ε-Τοπος.

Λ-Τοπος? Το μαγαζι?

Ε-Η ληστεια. Που συνεβη?

Λ-Α! Ηταν στο δρομο. Κοντα στο σπιτι μου. Η μαλλον, οχι κοντα,.. στο δρομο για το σπιτι μου.

Ε-Τι συνεβη? Πειτε μου.

Λ-Λοιπον περπατουσα στο δρομο και...

Ε-Εισασταν μονη?

Λ-Ναι, ημουν μονη, περπατουσα στο δρομο και ειδα να ερχεται εναν αντρα, εναν νεαρο..

Ε-Τι ωρα ηταν?

Λ-Θα ηταν γυρω στις 10.

Ε-Το βραδυ.

Λ-Ναι, το βραδυ. Και ειδα να ερχετε ενας αντρας μεταξυ 30 και 40 και...

Ε-Ηταν κανεις αλλος?

Λ-Κανεις αλλος?

Ε-Στο δρομο, εκεινη τη στιγμη...ειχε κι αλλο κοσμο?

Λ-Οχι, ηταν ερημικος, σε κεινο το κομματι του δρομου συνηθως δεν κυκλοφορει κανεις τετοια ωρα. Γι'αυτο τον προσεξα οταν τον ειδα να ερχεται

Ε-Και τι συνεβη?

Λ-Λοιπον, περπατουσαμε κι οι δυο και οταν διασταυρωθηκαμε με κοιταξε και ειπε..

Η Λαουρα περιμενει να δει μηπως τη διακοψει ο επιθεωρητης, μετα συνεχιζει

. ..με κοιταξε και μου ειπε 'σε παρακαλω'..

Ε-Σε παρακαλω!?

Λ-Ναι. Ειπε σε παρακαλω και εκανε μια κινηση ετσι (κανει την κινηση) με το κεφαλι.

Κινηση που κανει οποιος ζητα την προσοχη καποιου.

Ε-Και?

Λ-Βεβαια σταθηκε μπροστα μου με τροπο που να μου κλεινει το δρομο και μ'εκανε να κινηθω προς την ακρη του δρομου.

Ε-Σας εσπρωξε?

Λ-Οχι.

Ε-Σας κρατησε με καποιο τροπο?

Λ-Οχι, οχι, δεν με ακουμπησε.Ομως με στριμωξε γιατι μου εκλεισε τον δρομο.

Ε-Συνεχιστε.

Λ-Λοιπον, μου ζητησε να του δωσω οτι ειχα πανω μου.

Ε-Κι εσεις του το δωσατε?

Λ-Ναι.

Ε-Σας απειλησε με καποιο οπλο?

Λ-Ναι.

Ε-Τι οπλο?

Λ-Ενα μαχαιρι.

Ε-Τι σας ειπε ακριβως?

Λ-Να του δωσω ολα τα χρηματα αλλιως θα με χαρακωνε, και να μην εκανα την καμια εξυπναδα. Και να κανω γρηγορα. Βιαζοταν πολυ.

Ε-Κι εσεις τι κανατε?

Λ-Του εδωσα οτι ειχα, ολα τα χρηματα.

Ε-Ποσα ηταν?

Λ-Πφφ..

Ε-Περιπου?

Λ-Γυρω στα 3.000 ευρω.

Ε- (με εκπληξη) 3.000 ευρω!

Λ-Περιπου, οι εισπραξεις της ημερας.

Ε-3.000 ευρω...

Ο επιθεωρητης σκεφτεται λιγο. Παιρνει το εντυπο της μηνυσης , σκεφτεται ξανα, και το βαζει πανω σε μια στοιβα χαρτια στην ακρη του γραφειου του. Καθεται βολικα στη θεση του.

E-3000 ευρώ..

Λ-Ναι. Αν ήταν λιγότερα τα χρήματα ίσως να μην ερχομουν να καταθεσω. Όμως δεν είναι μόνο τα χρήματα, είναι ότι τώρα φοβόμαι...για μια στιγμή σκεφτήκα ότι αυτό που ήθελε δεν ήταν μόνο να με ληστεύει, ξέρετε..

E-Αν έχω καταλάβει καλά, εσάς σας δίνουν μεταχειρισμένα ρούχα. Εσείς τα επιδιορθώνετε, τα πλένετε, υποθετώ, και τα πουλάτε.

Λ-(σαστισμένη από την αλλαγή θεματος)Ναι, έτσι περίπου.

E-Κι εσείς? Πληρώνετε κάτι για τα ρούχα?

Λ-Όχι, τα χαρίζει ο κόσμος, είναι ρούχα που δεν χρειάζεται, δεν φοράει πια και στο σπίτι πιάνουν τοπο.

E-Ρούχα που δεν χρειάζεται?

Λ-Ναι, ρούχα που έχουν μικρύνει ή που πέρασε η μόδα τους.

E-Και ξέρει ο κόσμος ότι τα ρούχα που χαρίζει, εσείς αργότερα θα τα πουλήσετε?

Λ-Ναι, φυσικά και το ξέρουν, αφού μου τα φέρνουν στο ίδιο το μαγαζί.

E-Δεν είναι ρούχα από δωρεές για φιλανθρωπικό σκοπό, απ'αυτά που αφήνουμε σε καδούς?

Λ-Όχι. Ο μόνος καδός που έχω είναι αυτός που έχω αφήσει έξω από την πόρτα του μαγαζιού μου, μήπως και κάποιος θελήσει να αφήσει ρούχα εκεί όταν το μαγαζί είναι κλειστό.

E-Μάλιστα..

Λ-Όμως αυτό τι σχέση έχει με τη ληστεία? Γιατί με έχουν κλέψει,.. δεν ξέρω αν ήμουν σαφείς.

E-Και τι είναι αυτό που σας εκλέψαν?

Λ-Χρήματα.

E-Τι χρήματα.

Λ-Τα χρήματα από τις εισπραξι..

Τη διακοπεί

E-Δεσποινίς, ακόμα δεν έχω αρχίσει να σας παίρνω καταθεση. Η μηνύση είναι εδώ (δείχνει το έντυπο). Συζητάμε μόνο..για να αξιολογήσουμε αν θα συνεχίσουμε με την μηνύση.

Λ-Να αξιολογήσουμε? Τι σημαίνει να αξιολογήσουμε? Μου έχουν κλέψει 3.000 ευρώ. Θα μπορούσαν να με είχαν βιάσει.

E-Πώς ήταν το μαχαίρι?

Λ-Πώς?

E-Το μαχαίρι, το μαχαίρι με το οποίο σας απείλησαν. Πώς ήταν? Ένας σουγιάς? Ένα μαχαίρι κουζίνας?

Λ-Και που να ξέρω!

E-Πρέπει να το ξέρω εγώ? Εσάς ληστεψαν.

Λ-Μα δεν το είδα το μαχαίρι.

E-Δεν το είδατε?

Λ-Όχι, δεν πρόλαβα να το δω.

E-Γιατί?

Λ-Δεν το εβγάλε..δεν πρόλαβε να το βγάλει..το είχε στην τσέπη του. Έχει σημασία αυτό?

E-Μόνο μια ερώτηση έκανα.

Λ-Μου είπατε ότι θα με χαραζέ. Νομίζω πως αυτό είναι αρκετό. Δεν χρειαζόταν να περιμένω να μου το βάλει εδώ (δείχνει το λαιμό της).

E-Φαίνεται ενοχλημένη..

Λ-Ε, ναι! Ερχομαι να κάνω μια μηνύση για ληστεία και εσείς μου κάνετε ερωτήσεις που δεν καταλαβαίνω τι νόημα έχουν.

E-Σας φαίνονται δύσκολες οι ερωτήσεις μου?

Λ-Όχι, δύσκολες όχι, αναρμοστές όμως ναι!

E-Αναρμοστές?

Λ-Ναι. Είναι μια πολιτική τακτική, που πληρώνει τους φορούτες της, με έχουν ληστεύει, ερχομαι εδώ και εσείς μου υποβάλλεται ερωτήσεις που δεν ξέρω σε τι αποσκοπούν.

E-Ας προχωρήσουμε στο έντυπο της μηνύσης. (το αγγίζει με τα δαχτυλά)Μου επιτρέπετε όμως πρώτα να γνωρίσω κάποιες λεπτομερείς του συμβάντος, σας παρακαλώ? Αν δεν σας ενοχλεί.

Η Λαουρα δεν απαντα.

Ε-Ας δουμε αν καταλαβα καλα...εσεις προχωρουσατε σ'εναν ερημικο δρομο, βραδυ..

Λ-Πηγαينا απο τον μοναδικο δρομο που οδηγουσε στο σπιτι μου, περπατωντας γιατι το λεωφορειο δεν με αφηνει στη πορτα μου κι ετσι εχω και περπατημα, θα μου αρεσε πολυ να εχω ενα αυτοκινητο η μια μηχανη αλλα δεν εχω ουτε το ενα ουτε το αλλο, δεν εχω βγαλει ακομα διπλωμα κι ετσι χρησιμοποιοω λεωφορειο. Οσο για την ωρα, κλεινω το μαγαζι στις 9.30 και μετα πρεπει να συμμαζεσω τα παντα, να καθαρισω, να παω στη σταση, να περιμενω το λεωφορειο, να κανω τη διαδρομη και να κατεβω...και σας διαβεβαιω οτι εκεινη την ωρα, θελω οσο τιποτα να φτασω σπιτι μου, αν ειχα μια συσκευη τηλεμεταφορας σας ορκιζομαι, θα τη χρησιμοποιουσα.Δεν μ'αρεσουν οι περιπετειες, ξερετε.

Ο επιθεωρητης κοιταζει τη Λαουρα. Μετα συνεχιζει απ'οπου εμεινε, σαν να μην ειχε πει τιποτα εκεινη.

Ε-Ελεγα λοιπον, οτι εσεις προχωρουσατε στον ερημικο δρομο, χτες βραδυ και ειδατε εναν τυπο, εναν αντρα μεταξυ 30 και 40 ετων να περπατα στον ιδιο δρομο, με αντιθετη απι σας φορα.Και οταν σας εφτασε ο αντρας σας ειπε "σας παρακαλω". Δεν σας ακουμπησε. Δεν σας εδειξε κανενα οπλο. Εσεις του δωσατε 3.000 ευρω. Και μετα απ'αυτο, εσεις συνεχισατε το δρομο σας, πηγατε στο σπιτι σας, κοιμηθηκατε και την επομενη μερα πηγατε κανονικα στη δουλεια σας.

Η Λαουρα κοιτα τον επιθεωρητη χωρις να καταλαβαινει τη λοξοδρομηση της συζητησης.

Ε-3.000 ευρω ειναι πολλα χρηματα

Λ-Σ'αυτο θα συμφωνησω.

Ε-Δεν ειναι να το αφησουμε να περασει ετσι.

Λ-Συμφωνουμε.

Ε-Για να μην επαναληφθει.

Λ-Συμφωνω και παλι.

Ε-Θα πρεπει να αιτιολογησετε την προελευση του ποσου.

Η Λαουρα δεν μιλα.

Ε-Αλλα αυτο δεν θα ειναι προβλημα γιατι εσεις καταχωρειτε ολες σας τις πωλησεις..

Λ-Ναι.

Ε-Δεν μπορει να ειναι αλλιως αφου μου ειπατε οτι ειστε μια τακτικη πολιτης, σοβαρη, που πληρωνει τους φορους της.

Παρολο που, μεταξυ μας, ο πειρασμος του να πραγματοποιησεις μια πωληση μη καταχωρημενη, ωστε να μην πληρωσετε φορο, πρεπει να ειναι μεγαλος, δεν μπορειτε να μου το αρνηθειτε...

Γιατι μια μη καταχωρημενη πωληση, σε μια επιχειρηση σαν την δικη σας, οπου δεν μπορουν να καταγραφουν να ειδη αρχικα, θα περνουσε εντελως απαρατηρητη...Θα περνουσε απαρατηρητη μια πωληση, και δυο, και τρεις, και τριακοσιες....Και κανεις δεν θα ανακαλυπτε ποτε τιποτα μεχρι την ημερα που θα προεκειπτε μια αλληλουχια καταστροφικων γεγονοτων:

Πρωτον, να χανατε, για παραδειγμα, τα χρηματα των εισπραξεων και δευτερον, να κανατε το χαζο λαθος να πατε στην αστυνομια να το δηλωσετε. Γιατι τοτε θα χτυπουσαν ολοι οι συναγερμοι.

Η Λαουρα δεν λεει τιποτα.

Ε-Ειπα 'χαζο λαθος' χωρις να θελω να σας προσβαλω. Γιατι ακομη κι αν το λαθος ηταν χαζο, πραγματικα, θα πρεπει να πουμε οτι θα ηταν επισης και πολυ ανθρωπινο, κυριως σε περιπτωση που υπαρχει ο φοβος οτι κατι παρομοιο θα μπορουσε να ξανασυμβει στο μελλον, η -ποιος ξερει- ακομη

και κατι χειροτερο...

Η Λαουρα κοιταζει επιμονα τον επιθεωρητη.Εκεινος περιμενει την αντιδραση της.

Ε-Ομως δεν θα χτυπησουν οι συναγερμοι γιατι...

Λ-Δεν μου περνετε καταθεση τωρα, ετσι δεν ειναι? Δεν ηχογραφειται τιποτα...

Ε-Εχετε δικιο..(κοιταει τη συσκευη) ...δεν πατησα καλα το κουμπι.Για κοιτα! Δεν εχει εγγραφει τιποτα. Θα πρεπει να το επαναλαβουμε απ'την αρχη. Νομιζω οτι εδω καποιος σταθηκε πολυ τυχερος. Σας παρουσιαζεται μια δευτερη ευκαιρια. Θελετε να το ξαναξεκινήσουμε η μηπως προτιματε να το αφησουμε ετσι?

Λ-..Και αυτη η καμερα εκει πισω, γραφει μονο εικονα, οχι ηχο...

Η Λαουρα δειχνει με το βλεμμα της πανω απο το κεφαλι του επιθεωρητη

Λ-...Εχω μια ιδια στο μαγαζι μου.

Ε-Τα προσεχετε ολα.Ναι, γραφει μονο εικονα. Και απο τη γωνια που εχει θα ελεγα οτι..αν καποια μερα, καποιος θελησει να διαβασει τα χειλη, ισως να μπορεσει να διαβασει αυτα που λετε εσεις, αλλα θα ηταν απιθανο να μαντεψει τα δικα μου λογια.

Οπως και να'χει, δεν πιστευω οτι καποιος θα εμπαινε στον κοπο να δει αυτην την τοσο συνηθισμενη σκηνη: Καποιον να ερχετε για να καταθεσει μια μηνυση και βλεποντας ολη την διαδικασια που πρεπει να ακολουθησει, να συνειδητοποιησει οτι δε τον συμφερει και ετσι να προτιμησει να το αφησει και να γυρισει σπιτι του.

Η Λαουρα δεν μιλα.

Ε-Αν εσεις αποφασισετε να φυγετε, για μενα δεν υπαρχει προβλημα, το αφηνουμε και..σαν να μην εγινε τιποτα. Μπορειτε να φυγετε..ηρεμα.

Η Λαουρα δεν κουνιεται απο τη θεση της.

Ε-Θα μεινετε τελικα?..Θελετε να συνεχισουμεμε την μηνυση η υπαρχει κατι αλλο που σας προβληματιζει?

Η Λαουρα δεν απαντα.

Ε-Δεν σας βλεπω πολυ αποφασιστικη να συνεχισετε στη μηνυση. Λοιπον, ας δουμε αν μπορω να κανω κατι για να σας διευκολυνω. Τι θα μπορούσα να σας πω που θα βοηθουσε...δεν ξερω...δεν ξερω..τι να σας πω..μμμ (σκεφτεται)...

...Μπορει, λοιπον, ο αντρας που ειδατε χθες να ηταν καποιος που συνηθως “κυκλοφορει”εδω τριγυρω. Και που εφοσον κυκλοφορει τοσο προς τα εδω, να μπορεσει καποιος να δημιουργησει ενα ειδος σχεσης μαζι του. Μια σχεση αρκετα σταθερη ωστε να μπορεσει να του ζητησει, σαν χαρη, να μην ξαναπλησιασει στην περιοχη οπου μενετε ποτε ξανα. Ετσι λοιπον, εσεις θα μπορούσατε να επιστρεφετε καθε βραδυ στο σπιτι σας ξεροντας σιγουρα οτι κανεις δε θα σας πλησιασει να σας πει “σε παρακαλω”...

Σας κανει να νοιωθετε πιο ηρεμα αυτο? Φυσικα. Αλλα ισως οχι εντελως.

(Χαμογελαει)Υπαρχει κατι που δε σας αφηνει να εφησυχαστειτε εντελως. Για να δουμε..

Θα ελεγα οτι..

Στην περιπτωση που εσεις κανετε τακτικα μη καταχωρημενες πωλησεις στο μαγαζι σας και φοβαστε οτι καποιος θα μπορουσε να σας καταγγειλει, εγω σας διαβεβαιω οτι η περιπτωση σας μπορει να γινει εντελως αορατη- ναι, καλα ακουτε, εντελως αορατη- αρκει μονο εσεις να αποσυρρετε απο την κυκλοφορια τα μισα απο τα χρηματα που αποκτατατε μ'αυτο τον τροπο. Δε θα χρειασται να τα πατε πουθενα, μην ανησυχειτε, μονο να τα φυλαξετε στην τσεπη μιας κιτρινης ζακετας που θα φτανει σε σας καθε πρωτη Τριτη καθε μηνια και την οποια καποιος ,με πολυ κακο γουστο, θα αγοραζε την επομενη μερα.

Η Λαουρα δεν απαντα.

Ε-Και για να μην νομισετε οτι αυτα που λεω ειναι λογια του αερα, εγω θα σας δωσω τωρα αμεσως...3.000 ευρω.

Ο επιθεωρητης παιρνει το εντυπο της μηνυσης που ειχε τοποθετησει πανω στη στοιβα με τα χαρτια και σηκωνοντας το, παιρνει και ενα φακελο που βρισκεται απο κατω.

Ε-Οριστε, ειναι δικο σας. Διπλωστε , παρακαλω, το εντυπο, πειτε μου ευχαριστω και εν συνεχεια μπορειτε να φυγετε ησυχη στο σπιτι σας. Σας ευχομαι να εχετε υγεια και δουλεια, πολλη δουλεια.

Η Λαουρα κοιτα το φυλο που της δινει ο επιθεωρητης. Δεν το παιρνει. Κοιτα τον επιθεωρητη. Σκεφτεται λιγα λεπτα..

Λ-(Με σιγανη φωνη) Μαλακα, εκβιαστη, μαφιοζε, εγκληματια..

Ε-Δε σας ακουω.Ειπατε κατι? Θελετε να μου πειτε κατι? Περιμενετε να ερθω πιο κοντα..

Ο επιθεωρητης γυριζει γυρω απ'το τραπεζι και βρισκεται σε αποσταση αναπνοης απο την Λαουρα.

Ε-Λοιπον, τι λεγατε?

Η Λαουρα δισταζει μια στιγμη, σκεφτεται αν πρεπει να επαναλαβει αυτα που ειπε, τον κοιταζει επιμονα, οπως και αυτος. Η Λαουρα παιρνει μια ανασα και λεει αυτο που σκεφτεται..

Λ-Σας ελεγα “μαλακα, εκβιαστη, μαφιοζε, εγκληματια” ομως τωρα ,λεγοντας το δυνατα, μου ακουγεται πολυ ασχημα. Προτιμω να το αλλαξω..τι να σας πω...

...μμμ, θα μπορούσα να σας πω, για παραδειγμα, οτι εγω οντως ηχογραφω αυτη τη συζητηση. (σηκωνει το κινητο της ,που το κρατουσε στο χερι καθ'ολη τη διαρκεια της συζητησης.)

Ομως, θα ψευδομουν γιατι δεν ειναι αληθεια. Εξαλλου, δεν με συμφερει. Γιατι θα εκμεταλλευτω το γεγονος οτι τωρα μπηκατε μπροστα μου στο πλανο, μπλοκαροντας την καμερα ωστε να μην μπορουν να διαβασουν τα χειλη και θα σας πω κατι δυσαρεστο:

Σ'αυτην εδω την τσεπη, τη βλεπετε τη μεγαλη τσεπη, ετσι? Εδω εχω ενα μαχαιρι, ενα κουζινομαχαιρο, πολυ κοφτερο, αν θελετε να ξερετε, για το οποιο χτυπησε ο συναγερμος του ανιχνευτη μεταλλων στη εισοδο αλλα δεν ειχε σημασια γιατι ο σαλιαρης που εχετε εξω ικανοποιηθηκε με το να του δειξω ενα piercing που εχω για να με αφησει να περασω. Και θα το καρφωσω, οχι τωρα, ουτε σε σας-δεν ειμαι τοσο χαζη- αλλα στη κορη σας, μια μερα, ενω βγαινει απο το κολεγιο..

Κοιταζει την φωτογραφια ενος κοριτσιου με σχολικη φορμα απου φαινεται το ονομα του σχολειου, η οποια βρισκεται στο γραφειο του επιθεωρητη.

...των προαστιων, εαν καποια μερα, καποιος με ενοχλησει στο δρομο η στο μαγαζι μου. Εγινα αντιληπτη? Ξερω οτι ειναι στο χερι σας να μου παρεχετε αυτην την ασφαλεια. Φανειτε εξυπνος, λοιπον.

Ο επιθεωρητης την κοιταζει.

Λ-Δεν με πιστευετε? Νομιζετε οτι μπλοφαρω? Ακουμπειστε εδω.

Ο επιθεωρητης ενω δισταζει μια στιγμη, πλησιαζει το χερι και ακουμπα την τσεπη της Λαουρας. Πραγματι, υπαρχει το μαχαιρι.

Λ-Δεν το περιμενατε. Ετσι βγαινει απο το σπιτι της μια τακτικη, σοβαρη πολιτης, που πληρωνει πους φορους της, εαν φοβαται..γιατι τη ληστεψαν. Κυριε επιθεωρητη, για το καλο αυτου που αγαπατε περισσοτερο, δωστε μου ασφαλεια, παρακαλω, (χαμογελαει)

..και τωρα θα παρω αυτο που ειναι δικο μου...

Παιρνει το εντυπο και το διπλωνει, οπως της ειχε δειξει ο επιθεωρητης, ετσι ωστε ο φακελος να μενει κρυμμενος αναμεσα.

...και αυτο που μου αξιζει..

Απλωνει το χερι και παιρνει τον φακελο απο την στοιβα με τα χαρτια.

..για την ηθικη βλαβη. Ας δουμε τι εχει εδω..
Κοιται το εσωτερικο του φακελου

...τελεια, νομιζω οτι ειμαστε ενταξει. Και τωρα ας ανοιξουμε το πλανο..

Απομακρυνεται απο τον επιθεωρητη

...για να σας ευχαριστησω ειληκρικα για τον χρονο που αφιερωσατε, κυριε επιθεωρητη. Κανατε οτι μπορουσατε, το ξερω, φταιει η γραφειοκρατια... Φευγω και θα προσπαθησω να ξεχασω αυτη τη δυσαρεστη υποθεση. Ελπιζω να μην ξαναειδοθουμε, καταλαβαινετε τι εννοω...

Ανοιγει την πορτα και φευγει.

ΤΕΛΟΣ